

P I S A

1 6 0 8

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

Hd. 11.

an XXV.

Honori ac celebra-
ti nuptiarum

ORNATISSIMI HO-
NESTISSIMIQ. IUVENIS, Dn.
IOHANNIS, OPTIMI ATQ INTE-
geritimi viri, Dn. Iohannis Fovvinckelij, ci-
vis quondam ac Mercatoris Dessavien-
sis, piz memoriz, relictii filij,
SPONSI:

Iungentis sibi matrimonio

LECTISSIMAM,
PUDICISSIMAMQ. FOEMI-
NAM. ANNAM, AMPLISSIMI,
prudentissimiq; viri, Dn. Iohannis Messerschmids,
Consulis Dessavienfis dignissimi, &c. filiam,
Domini Pauli Hilleni, civis quondam
ac Mercatoris Dessavienfis relictam
viduam, &c. Sponsam,

Celebrandarum A. D. XV Mens. VIIbris
Iulian. Anno clō DC. VI.

Carmina faustæ appreciationis ergò nuncupata ab ijs
quorum suum cuiusque versibus nomen
est subscriptum.

Servestæ excudebat Iohannes Schleer.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΝ.

*Vm Deus ex nihilo cæliq̄, soli q̄, theatrum
Admirandum, ingens, & quicquid pren-
ditur illo,*

*Iam jam condiderat: tandem virtute potenti
De limo primum genitorem finxit Adamum,
Cui sensus tribuit, divina & particulam aurea
Addidit, æternâ laude ut coleveretur ab illo,
Visibilis genere & fruëretur plasmat is omni.
Sed vidit miserum fore, triste &, vescier autâ
Solum, tantum animal, quo non præstantius ullû,
Vidit, & hinc tales in voces rupit, ait q̄:*

*Expertem thalami non par est ducere vitam
Mente Deo similem, sociam formabimus illi.
Ocyus en dicto sopor occupat altus Adamum,
Illius ex latere &, quæ cordi proxima, costam
Sumisit, & inde Evam præstanti corpore fingit:
Qualem vix unquam potuisset pingere Apelles,
Sculpere nec qualem valuisset, credo, Lysippus.
Hanc mox connubio stabili devincit Adamos
Sic dicens: Vobis donabo tempora vitæ*

A 2

Felicitis,

Felicis, faciam & multa vos prole parentes.
Vos quoq; concordēs amplo vivetis in orbe,
In vos nil tristis fors, nec mors, juris habebit,
Si vobis fuerit mea iussa capessere cordi.

Numinis ergo fuit sancti sic ista voluntas,
O mi LANE, tibi quod stat sententia fixa,
Aggredier socij lecti sanctissima jura,
Iura modis aliis nisi mori is falce secanda.
Aeterno IOVAE grato de pectore grates
Promitte tuo, magno te qui dignatur honore,
Coniugium placidā cum possis mente subire,
Inq; tuos thalamos intret nunc Sponsa petita,
Cum qua si sapias, non rumpes fœdera pacis.
Augēt enim angustam concordia rara domi rem,
Imminuit contra discordia maximam opum vim.

Det Deus aeternus socialis fœderis auctor,
Vt vos unanimēs vivatis Nestoris annos;
Hoc duce cedat opus vestrum feliciter omne,
Hic mensam suavi vestram quoq; prole coronet.

Ernestus Frencelius Bernburg. Anhaltin. F.

A L I V D.

 Vnguntur casu haud coeco connubia sacra,
Nec temerè in foedus foemina virq; coit.
Ipse pios DEVS alternā devincit amantes
Flammā, legitimos concubitusq; probat.

Nam:

Nam Paradisiacis hominem dum condit in hortis,
Sic (ait) haud benè te vivere posse reor.
Moxq; viri placidum dum somnum immittit ocellis,
Solùm unam costam de recubante capit.
Format ex illâ formâ præstante puellam,
Atq; viro Adamo talia voce refert:
Astantem tibi quam cernis de corpore traxi,
Pars erit hæc , ut erat, corporis , antè , tui.
Connubio stabili jungam propriamq; dicabo
Hanc tibi , vos inter mutuus ardor erit.
Vera tibi hæc pariet per totam gaudia vitam :
Hæc sobolem , thalami munera grata, feret.
Nulla salus homini , dulci sine compare vitam
Ducere , cum nupta gratia quæq; venit.
Ergò Deus vitæ sanxit connubia casta,
Ad faciem qui hominem condidit ipse suam.
Castaq; ceu mens est omni vitioq; remotus :
Sic tantum castos approbat ipse toros.
Punit & horrendis pœnis crudeliter omnes,
Quos agitat Veneris cœca libido vagæ.
Sodoma testis adest, testisq; perusta Gomorri ha,
Incesto stupro Dardana Troia ruit.
Felices igitur , vos terq; quaterq; beatos
Prædico , quos castos iungit amica Venus
Sit vobis concors thalamus , mens una duobus,
Vernet amor vobis, dum torus unus erit.
Iurgia sæva procul discedite , cedite rixæ,
Coniunxit summus pectora bina Deus.
Optime Christe , sacri sancis qui vincula lecti
Atq; jubes castas pondus habere preces.
Suffice coniugibus vires, & pacta secunda,
A laribus longè noxia quæq; fuge.

Da, precor, ut vitæ traducant dulciter ævum,
Da, videant multos, tempora læta, dies,
Da, dulces videant natos dulcesq; nepotes,
Et numerent sobolis femina longa piæ.
Deniq; fortunes Sponfos, subijsse iugalem
Lectum, ut non possit poenituisse, novos.
Debita sic semper gratæ præconia laudis
Solvent, cum sera posteritate tibi.

*Scriptum à Matthæo Freibodio artis
medicæ cultore.*

ALIVD.

Mpiger extremos currit mercator ad Indos,
Lactatus passim spumantibus æquoris undis,
Spe lucri haud metuens quicquam, nec te-
la, nec hostem,

In sua fata minas quantumvis senserit acres
Ventorum, pelagiq; simul, cæliq; ruinas,
Quando coronata portum tetigere carina,
Anchoraq; è proa jacitur, stant littore puppes.
Tum verò illius pertentant gaudia mentem,
Atq; Deum celebrat grato de corde supremum,
Corporis ereptus multis variisq; periclis.
Tum Boream meminisse juvat, Zephyrūq; Notūq;
Exantlasse juvat: frigusq; famemq; sitimq;

Sic

Sic qui legitimo submittit pectus amori,
Et sociale tori fœdus ferit, ille profectò
Plus fellis viduam vitam, quam mellis habere
Sentit, & insidias multas, fraudesq; metumq;
Ut mare Mercator tandem pertæsus iniquum
Grata quietis amat jucunda tempora letus:
Sic conjunx vitæ meminit dum cœlibis astus,
Præteritiq; memor putat optima tempora lapsa:
Astutæ Veneris sævisima tela fuisse
Horrendas Syrtes implacatamq; Charybdim,
Pervidet. Ergo Deo toto fert pectore grates,
Quod sanxit primis sanctissima fœdera lecti
In partemq; boni partemq; venire malorum
Corde duos, voluit, nec non & vivere in uno.
Cum contrà in Veneris laqueos velut acta furorè
Turba proterva ruat socialis fœderis exlex.
Inde graves clades illam segetesq; malorum
Excipiunt vitæ totius tempore, tandem,
Ni resipiscat, eam consumet luridus Orcus,
Nunc, conjugij qui spernis vincula sancta,
Et licuisse tibi, tibi quæ libuere putasti!
Præmia digna feres stygium dejectus ad Orcum,
Scilicet hæc merces erit impietatis atrocis!
Ergo ter es felix atq; amplius, optime Sponse.

IOhannes

Iohannes Fovvinckeli virtutibus ANnam hanc
HILLeni viduam, claris genitoribus ortam,
Cuius Dessavia Pater est pars magna Senatus,
Qui levat innocuos, & iniquo iudice pressos,
Qui viduas, qui pupillos, qui curat egenos,
Consulit & cunctis, facto, verbisq; benignis,
Huius dilectam ducis, Sponse optime, gnatam
Custodemq; domus, sociam cura atq; laborum,
Dulcia qua tecum simul & tolerabit amara,
Absentem suspirabit te, proq; mariti
Incolumi reditu supplex in vota vocabit
Aegra Deum. Hac faciet te vivida vita beatum
IANE Fovvinckeli, si aliqua est quis parte beatus
Ingredere o felix Sponsa ANNA cubile matris
Et quicquid tibi dulce fuit, concede marito,
Huic assueta, nihil fore dices dulcius unquam,
Noveris officium laudat a coniugis ANNA:
Prima Dei imprimis sit cura, sit altera vestri
Mutua sic vobis succedent omnia fausta:
Et qua legitimo thalamo sanctissimus auctor
Conjugij spondet, vobis ea conferet idem.
Contingat vobis mens unica & una voluntas
Permane atq; torus constans sine labe peractus.
Nomen uterq; ferat de lapso duice parentis
Tempore

*Tempore. sitq; domus numerosa prole beata,
Parvulus oblet et patremq; & parvula matrem
ANNula certatim sic basia mille feret is.
Deniq; si tribuant vobis quid fata sinistri,
In melius vertat, quod comprecor, ipse IEHOVAH.*

Christophorus Fehrius
Dessaënsis.

A L I V D.

Dum juvat Idalios versu describere amores,
Fataq;, queis miseri miserè exagitantur amantes,
Quos Venus, & Paphius trahit in sua iura Cupido;
Huc agite, & coeptis faciles succurrite Musæ,
Musæ noster amor dulces super omnia Musæ,
Namq; canam ut mentes, & pectora figat amantum
Idalius juvenis passim ut sua spicula spargat,
Ac veluti Talpas miseros occæcet amantes.
Rimabar causam, cur quondam docta vetustas
Non ætate gravem, aut celebrem virtute virum quem,
Sed mollem puerum, ventosas, qui gerat alas,
Armatus faculisq; manus, jaculisq; pharetram
Finxisset, tenero qui sit perfectus amori.
Mox video cæcos sine sensu vivere amantes,
Ac levibus curis, quibus horum dedita tota est
Vita, fatigari, ac multo bona parta labore
Perdere, & eximiam non rarò evertere opum vim,
Pessimiles pueris nondum sua qui bona norunt,
Grandiaq; ante annos primo meditantur ab ungui.
Ac velut ille volat pernibus impiger alis,
Et cœlum, nubesq; vagus, terramq; pererrat:

B

Sic

Sic variè alterna jactatur amator in unda,
Incertus quò fata trahant retrahatq; Cupido.
Nam faculis, iaculisq; suis amor omnia versat,
Omnia versat amor, miseri vexantur amantes,
Nec sanare potest talem medicina dolorem.
Si modò, si se illis optata aliqua offerat hora,
Qua vultus possint, atq; ora adamata tueri,
Nulla quies tristi miseris in pectore, nullus
Tempore nocturno (dictu miserabile) somnus.
Quando alij placidæ demittunt membra quieti,
Hi sese excruciant vigiles, urbemq; pererrant
Conati in cantu, aut fidibus solamina lætus
Quærere, sed crescit dolor, atq; augetur in horas,
Pectoreq; in læso manet immedicabile vulnus.
Sperant, dum spirant, & spe lætantur inani.
Ludit amatorem virgo, mox luditur ipsa,
Et mox exagitat, mox exagitur amator:
Hinc iræ, & lacrumæ, variæq; in pectore curæ,
Prælia, damna, doli, suspiria, terror, & error,
Induciæ, excubiæ, pallor, vindicta, repulsa,
Et tamen hæret amor, crescitq; dolore repulsæ.
Et tenuant vigiles corpus miserabile curæ,
Adducitq; cutem macies, tremor occupat artus,
Hæc videt, hæc ridet, similes qui in pectore quondam
Expertus flammæ, simili fuit ietus amoris
Grandine, fors leporis melius dixisse videbor,
Namq; hic ille amor est, fatuos qui reddit amantes.

Verùm amor hic superis trahit haud à pedibus ortum,
Nec verus dicendus amor, sed amarus amator.
Dulce quidem gustu, sed si modò vera fatemur,
Plus fellis, quàm mellis habet, crebrisq; duellis,
Iris, & lacrumis, atq; anxietate refertus.

Hæc puto cernebas præstans virtute IOHANNES,

Nec

Nec poteris tales tolerare in pectore flammās,
Ergo ais; est alius, longeq; est sanctior ordo,
Quem dedit, & certa firmavit lege Iohovah
Coniugium, cuius non Paphius, vel Mater amorum
Præst, sed Christus cum Patre, & Flamine sancto,
Qui castè binos iubet una vivere carne,
Ipseq; coniungit dextras, & fœdera firmat,
Atq; novis benè coniugibus super omnia dicit.
Hoc duce non malè cædet opus; tu Mater amorum,
Tuq; Cupido vale, nihil hic tua tela, nec arcus,
Somniaq; & nugæ, commentaq; vana virorum.
Mox subeam casti, Christo duce, & auspice Christo
Iura thori, atq; mihi sociali fœdere jungam
ANNAM, fœmineo quam de grege diligo solam,
Quæ mihi sola placet, cuiusq; in amore jugali
Vivam, vitalis dum munera lucis habebo,
Nec mea turbabunt inimicæ gaudia paræ.
Dixisti; dictisq; fides non abfuit istis.
Nunc etenim, nunc illa dies effulsit olympo,
Qua tibi iuncta manet dilecta è millibus Anna
Anna pudicitia nulli & pietate secunda,
Quæ gaudet tali se jungi ritè marito,
Quem pietas, quem prisca fides, virtusq; celebrent.
Quo duce nunc ergo cœpistis, & auspice, eodem
Pergite, stete pares, Christumq; orate frequentes,
Atque huic, si vobis aliquid fors forsitan acerbi
Objiciet, toto confidite pectore soli,
Nec dubitate aderit promptus, mala cuncta levabit,
Efficietq; thorum concordia in pace secundam
Iucundumq; simul, natisque, & amore feracem,
Hæc, & plura precor, qui vos conjunxit amantes
Annuat, atque suo mea vota favore secundet.

Iohannes Sturmius Cothenus F.

Fc 1249.
gn

ULB Halle

3

003 422 747

Bitte noch kein

Sammelbd. verwenden

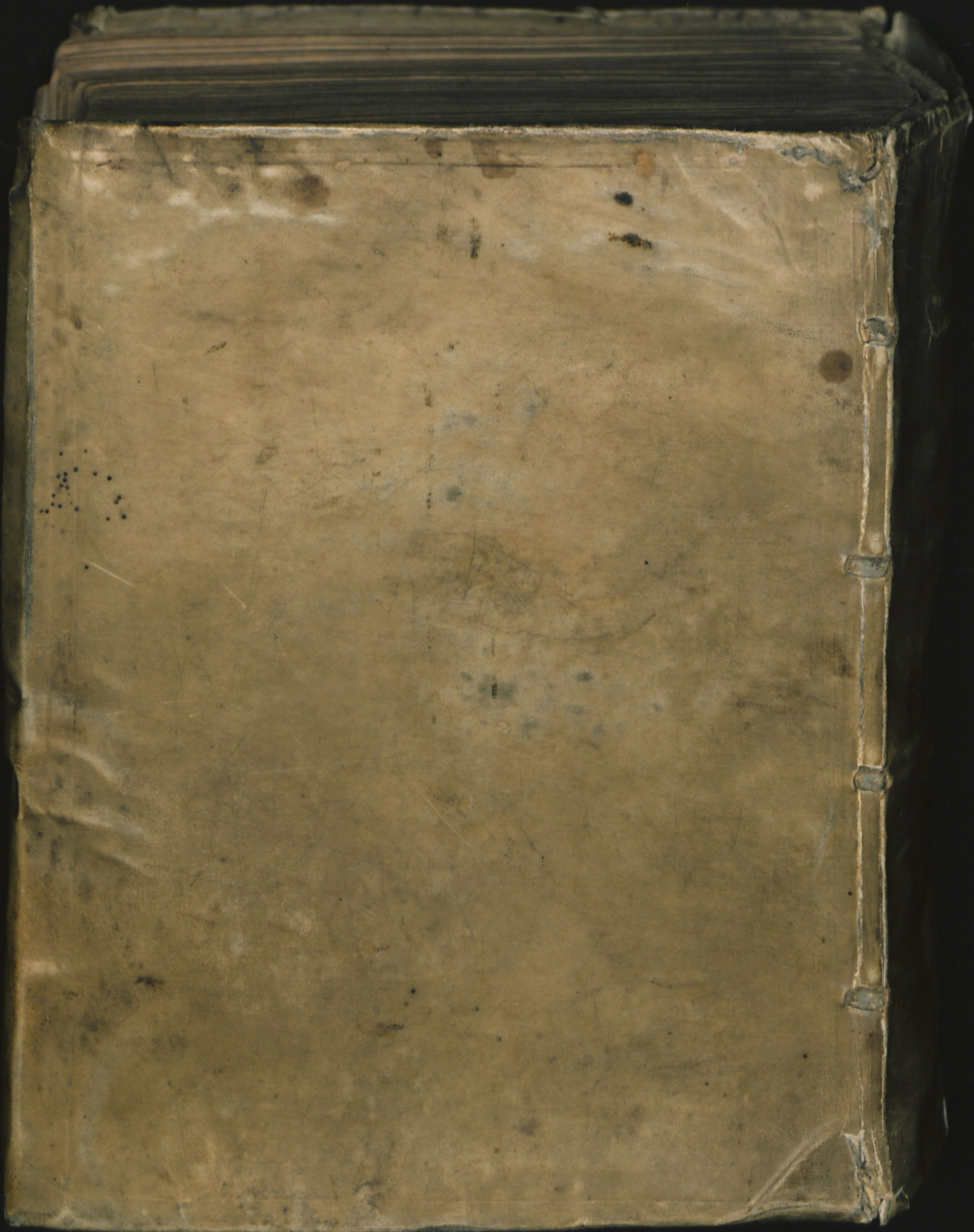
nach Ausleihe

an Retro-Ecke

OK

Zurück!

VD 17

celebritas
um

SIMB HO
VVENIS, Dn.
MI ATQ INTE
is Fovvin: kelij, ci
toris Dessavien
relictij filij,
I:
Matrimonio

IM AM,
M Q. FOEMI
AMPLISSIMI,
hannis Messerschmids
issimi, &c. filiam,
civis quondam
ensis relictam
ponsam,
XV Mens. VIIbris
DC. VI.

ergò nuncupata ab ijs
versibus nomen
tum.

hannes Schleer.

